

Kjøbenhavns Handelsstands Onsker. Efter at Udvalget har vedtaget at anbefale den Bevilling, som af mig var søgt i Genhold til et Udlast fra Burmeister & Wains Fabrikker, saa er ganske vist det Onske fremkommet at faae en større Kapital til at bygge et Skib af en anden Bestaffenhed end den, der er foreslaaet. Jeg maa tilstaa, at jeg blev noget overrasket ved denne Begjæring om et forøget Tilskud til et andet Dampskib paa det Tidspunkt, den kom, og jeg var og er ikke uden Betænkelighed ved i sin Tid at tilraade at gaa ind paa et saadant Forslag, fordi Planen til det nye Skib ikke foreligger. Det er mig ikke klart, om der vil vindes Noget derved, som staar i Forhold til den forøgede Betaling. Jeg veed i dette Dieblit ikke, men jeg kan jo blive oplyst derom, om et saadant Skib vil være tilfredsstillende for sin Bestemmelse, idet det nemlig ikke blot skal være en Isbryder men ogsaa et Transportdampskib, et Persondampskib, der skal bruges i Løbet af den Tid, som Gud ske Lov er den længste, hvor man ikke har Istransport. Om man vil indrette dette Skib saaledes, at det egner sig til ensidig at kunne opfylde, hvad der kunde ønskes i den ene Henseende, med Opgivelse af, hvad der fordres i den anden Henseende, det veed jeg slet ingen Bested om; jeg maa forbeholde mig nogen Tid til Overveelse. Dertil kommer, at jeg jo ikke har den mindste Forestilling om, hvorvidt den Sum, som forlanges til yderligere formentlige Forbedringer af dette Skib som isbrydende Skib, staar i Forhold til, hvad der virkelig vil være billigt. Det er muligt, at et saadant Skib kunde være bedre kunde forene de Egenfaber, der maatte kunne forbedres, jeg veed det i Dieblittet ikke, men jeg maa tilstaa, at nogle Ord, der faldt fra det ærede Medlem, men som isvrigt ikke have stor Betydning i denne Interpellation, snarest maa vække Tvivl i saa Henseende. Det var den Udtalelse, at det nye Dampskib, der farer mellem Masnedfund og Drehoved, idetmindste under visse Omstændigheder ikke har vist sig saa nyttigt som det gamle „Gerda“. Det synes jo at vise, at Beføstningen og Forudseenheden med Hensyn til Bygningen kan glippe. Vi se jo, at et gammelt, forkastet, kasseret Skib kan under visse Omstændigheder udrette Mere end det efter vor Mening bedre, ialtsald meget dyrere, og det er os et Fingerpeg henimod, at det ikke altid er Beføstligheden, der gjør et Skib nyttigere til dets Bestemt, og at der tillige bør tages noget Hensyn til og forlanges Tid til at anstille de Undersøgelser, som man ikke til enhver Tid kan have tilstede, for at kunne træffe en Afgjørelse.

Naar det ærede Medlem til Slutning spurgte, om man har tænkt paa at træffe Foranstaltninger sigtende til at befordre det paa begge Sider af Bæltet ophobede Fragtgoeds saa hurtigt som muligt under forandrede Forhold, og da antyde, hvad der kunde gøres, vil jeg sige, at jeg forbeholder Administrationen

at træffe de Foranstaltninger, som den anser for nyttige og hensigtsmæssige til at opnaa det Diebled, som jeg erkender for at være fuldt vigtigt, og det skulle vi gjøre, men om vi ville gjøre det ved at leie et eller andet Selskabs Dampskib til at gaa derne, naar dette kan ske — for Dieblittet kan der ikke være Tale om det — eller om man vil udføre det ved egne Midler, vil jeg paatage mig Ansvar for at afgjøre efter Raadspørelse med mine kyndige Autoriteter.

Førespørgeren (Paulsen): Foranlediget ved den Besvarelse, som Førespørgslen fik af den høitærede Minister, skal jeg tillade mig at gjøre nogle enkelte Bemærkninger. Den høitærede Minister forment, at, naar man ikke havde vist en fuldt ud tilstrækkelig Forudseenhed, havde det ogsaa tilbeld sin Grund i, at det var mange Herrens Aar siden, at det havde været en saadan Zvinter. Jeg skal i saa Henseende blot tillade mig at minde den høitærede Minister om, at man kan anvende dette Udtryk paa Vinteren 1870—71. Der var da 60 Dage Istransport. Men hvis den høitærede Minister mener, at Misforholdet har søgt sit Organ i mig og sit Objekt i den høitærede Minister eller Statsautoriteterne, der have en Overfart, der her er Tale om, i deres Haand, vil jeg dertil svare, at det er paa ingen mulig Maade Tilfældet. Man har tænkt sig, ialtsald har jeg tænkt mig, at der kunde have været taget Forholdsregler, som man kunde have forventet vilde være blemne tagne, og navnlig da med Hensyn til, hvad Erfaringen har lært i de ganske nær ved os for 10 Aar siden liggende Isforhold, og det er derfor meget naturligt, at man, naar man har set, at det ikke er sket, kan være i Tvivl om, hvorvidt saadanne Forholdsregler ville blive tagne, saasnart Forholdene forandre sig. Naar den høitærede Minister samtidig viste Udtalelsen om Mangel paa Forudseenhed tilbage til Handelsstanden her i Kjøbenhavn, er jeg sikkerlig ikke bemyndiget til at staa op her og tale paa Handelsstandens Vegne. Men den høitærede Minister viste dem tilbage ved at hentyde til Beholdningerne. Iblandt de Beholdninger, der for Dieblittet er mest Tale om i Sovedstaben, er Kulbeholdningen, og jeg haaber, at der ikke fra den høitærede Formands Side vil være Noget til Ginder for, at jeg et Dieblit dualer ved disse Kulbeholdninger. Jeg gjør det da egentlig kun for atter at kunne fremsætte et Bevis for, at den Belvillie, som jeg forresten ikke betvivler er tilstede hos den høitærede Minister, dog alligevel undertiden kommer tilsyne paa en lidt kurrøs Maade. Det er ikke længere siden end idag, at man vil finde, at en navngivne Mand i en af Dagens Aviser erklærer, at han har stor Bænsfælighed ved faae et Parti Kul, som han har liggende i Helsingør, kjørt til Kjøbenhavn. Jeg kan udtale, at det ikke alene er det Firma, som